

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/30/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114207803
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2114207803.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a členov senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Martin Holič, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: I. A., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, dieťa rodičov: K. J., nar. XX.XX.XXXX, S. XXX, A. T. a T. Q., nar. XX.XX.XXXX, U. X, H., o zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 11P 7/2014-67 zo dňa 04. novembra 2014, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním prvostupňový súd návrh otca na zníženie výživného zamietol a o trovách konania rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie po citácii § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, 77 ods. 1, 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, § 163 ods. 1 O.s.p. vecne odôvodnil tým, že súd dospel k záveru, že od ostatnej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 7C/13/2009-70 zo dňa 02.12.2009 došlo k zmene pomerov na strane otca tým, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, čo predstavuje zvýšenie nákladov u otca, a je potrebné na túto skutočnosť prihliadnuť. Pokiaľ však ide o jeho príjem, s poukazom na ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine nemožno hovoriť o zhoršení, ale naopak o zlepšení pomerov, a to pokiaľ ide o výšku čistej mzdy, ktorú je otec schopný dosahovať. Súd pritom poukazuje na výšku čistej priemernej mesačnej mzdy otca 629,58 eura, ktorú dosahoval u zamestnávateľa D. H., a.s. v plne odpracovaných mesiacoch za obdobie od 4/2011 až 11/2011. Tým, že otec svojim správaním (opakované porušenia pracovnej disciplíny) zapríčinil skončenie pracovného pomeru z iniciatívy zamestnávateľa, na takého jeho správanie súd s poukazom na ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine nahliada ako na vzdanie sa bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania. Súd preto dospel k záveru, že je v schopnostiach a možnostiach otca dosahovať uvedenú čistú mesačnú mzdu, a je potrebné z nej vychádzať, pričom s poukazom na skorší rozsudok Okresného súdu Piešťany č.k. 7C/13/2009-70 a nezamestnanosť otca v čase jeho vyhlásenia došlo k zlepšeniu jeho pomerov. Pokiaľ ide o príjmové pomery matky, u nej rovnako prišlo k zlepšeniu pomerov, nakoľko v čase vydania skoršieho rozsudku bola na rodičovskej dovolenke, kedy poberala iba rodičovský príspevok a prídavky na dieťa, pričom v súčasnosti je zamestnaná s priemernou čistou mesačnou mzdou vo výške 423,58 eur, i keď v súčasnosti je práceneschopná a v decembri 2014 nastúpi na materskú dovolenku. U maloletej prišlo k podstatnej zmene pomerov tým, že na rozdiel od obdobia v čase vyhlásenia skoršieho rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 7C/13/2009-70 zo dňa 02.12.2009 navštevuje prvý ročník základnej školy, pričom zároveň od poslednej úpravy uplynulo takmer päť rokov, z čoho vyplýva, že sa celkové náklady na maloletú zvýšili.

Otec svoj návrh na zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej odôvodnil svojou súčasnou nezamestnanosťou, zvýšením vyživovacej povinnosti voči maloletej R. a pribudnutím ďalšej vyživovacej povinnosti voči maloletému V.. Nakoľko však pracovný pomer otca v spoločnosti D. H., a.s. skončil jeho zavinením, súd posúdil takéto správanie sa otca ako vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania, v ktorom bol schopný dosahovať čistú priemernú mesačnú mzdu vo výške 629,58 eur. Z uvedenej mzdy, ktorú je schopnostiach a možnostiach otca dosahovať, by bol otec schopný plniť vyživovaciu povinnosť na všetky tri deti, keď 30% z uvedenej sumy (čo v súdnej praxi predstavuje časť čistej mzdy určenej na všetky vyživovacie povinnosti rodiča) je vo výške 188,87 eur. Treba pritom poukázať aj na skutočnosť, že u zamestnávateľa H. I. s.r.o. a A.-A., s.r.o. došlo ku skončeniu pracovného pomeru z iniciatívy otca, pričom otec tu dosahoval čistý mesačný príjem od 521,76 - 567,16 eur, pričom v spojení s ukončením pracovného pomeru v spoločnosti D. H., a.s. zavinením otca to nesvedčí o jeho zodpovednom prístupe k práci a k jeho vyživovacím povinnostiam. Zvýšenie výživného otca voči maloletej R. Q. zo sumy 23,24 eur mesačne na sumu 70,00 eur mesačne, ku ktorému prišlo rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 7P/45/2009-72 zo dňa 25.03.2010, nemožno považovať za podstatnú zmenu, nakoľko v čase schvaľovania rodičovskej dohody ohľadom maloletej I. bol otec nezamestnaný a do zápisnice na pojednávaní dňa 02.12.2009 sám uviedol, že na maloletú R. prispieva sumou 70,00 eur mesačne. Z uvedeného vyplýva, že rozsudok Okresného súdu Piešťany č.k. 7P/45/2009-72 zo dňa 25.03.2010 iba potvrdil existujúci stav, nespôsobil zmenu v majetkových pomeroch otca.

Pokiaľ ide o odsúdenie otca za prečin zanedbania povinnej výživy na trest odňatia slobody v trvaní jeden rok nepodmienečne, do výkonu tohto trestu otec nenastúpil, resp. to súdu nepreukázal ani neoznámil, avšak ak by sa tak aj stalo, táto skutočnosť by nemala vplyv na rozhodnutie súdu, nakoľko otec maloletej daný stav odsúdenia za prečin zaviniť sám svojim správaním. Súd pritom poukazuje na nález Ústavného súdu ČR - IV. ÚS 1181/2007 ÚS ČR: „Pokiaľ sa rodič zbavil úmyselným konaním, kvôli ktorému na neho bola uvalená väzba, alebo pre ktoré bol následne odsúdený na trest odňatia slobody, objektívnej možnosti plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému dieťaťu, nemožno túto skutočnosť vykladať na ťarchu tohto dieťaťa, ktoré má podľa článku 32 ods. 4 Listiny základných práva a slobôd, základné právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.“ Súd je názoru, že nie je možné, aby bolo maloleté dieťa ukrátené na výživnom preto, že otec sa pripravil o možnosť zvýšiť si svoje príjmy tým, že úmyselne páchal trestnú činnosť.

Prvostupňový súd zohľadnil, že na strane otca došlo k podstatnej zmene pomerov pribudnutím vyživovacej povinnosti, ale na druhej strane aj k zvýšeniu jeho potencionálneho príjmu. Na strane matky prišlo k zvýšeniu jej príjmu, ale zároveň došlo aj k zvýšeniu nákladov na maloletú z dôvodu jej veku a nástupu do ZŠ. V sumáre preto nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia o výške výživného. Zároveň súd dospel k záveru, že otec je schopný dosahovať čistý príjem vo výške, ktorá by stačila na zabezpečenie výživy všetkých jeho detí. Nie je pritom možné prihliadať iba na záujmy jeho novej rodiny, pretože otec si pri jej zakladaní musel byť vedomý svojich povinností voči skôr narodeným deťom. Povinnosťou otca ako rodiča je starať sa o výživu každého svojho dieťaťa a vynaložiť všetko úsilie, aby dosahoval príjmy, z ktorých ich výživu zabezpečí, a to tým viac, že je zrejme, že je v možnostiach otca zabezpečiť výživu všetkých troch jeho detí. Otec však musí vyvinúť väčšiu aktivitu a zároveň pristupovať k práci zodpovedne, a ak tak nerobí, nie je to možné ospravedlniť znížením vyživovacej povinnosti. Výšku výživného uloženého otcovi v sume 70,00 eur mesačne považuje súd vzhľadom k odôvodneným potrebám maloletej s prihliadnutím na jej vek, vzhľadom k príjmu jej matky, ako aj vzhľadom k možnostiam a schopnostiam otca v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine, aj s prihliadnutím k tomu, že otec má ďalšie vyživovacie povinnosti, za primeranú a jej zníženie nepovažuje za odôvodnené. Súd zároveň uvádza, že pokiaľ ide o výšku výživného, cieľom § 62 ods. 5 Zákona o rodine je zdôrazniť mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď rodič splní svoju vyživovaciu povinnosť a prispeje v dostatočnej miere na potreby dieťaťa. To znamená, že rodič je povinný korigovať svoje potreby tak, aby mohol zabezpečiť svojmu dieťaťu, ku ktorému má zákonnú vyživovaciu povinnosť, výživné v čo najväčšom rozsahu. O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., keď išlo o konanie, ktoré sa mohlo začať aj bez návrhu, a preto žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec maloletej. Uviedol, že nesúhlasí s postupom súdu, ktorý vychádzal zo skutočnosti, že je schopný dosahovať príjem 629,58 eur, pretože tento príjem dosahoval v roku 2011 a bol to príjem zahrňujúci aj príplatky za nočné zmeny. Súdu preukázal, že si zamestnanie

hľadá avšak súd neprihliadol na skutočnosť, že v regióne, v ktorom žije je vysoká nezamestnanosť. Otec nesúhlasí s tým, že by sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania. Zamestnávateľ D. H. skončil pracovný pomer, nakoľko počas nočnej zmeny nebol výkonný ako si predstavoval jeho nadriadený. Poukázal na to, že u ostatných zamestnávateľov, u ktorých pracoval žiadne porušenie pracovnej disciplíny nebolo uvedené, práve naopak plnil si povinnosti k spokojnosti zamestnávateľov. Z uvedeného vyplýva, že nie je v schopnostiach otca vykonávať prácu v nočných hodinách, aby dosahoval stopercentný výkon, preto bol nútený z tohto zamestnania odísť. Poukázal na to, že maloletá je zdravá, výdavky na ňu predstavujú výšku len bežných výdavkov zodpovedajúcich jej veku, pričom nevie z čoho pozostávajú výdavky na školu maloletej 30,- eur mesačne, ktoré uvádza matka. Výška uvedených výdavkov je podľa otca nereálna, nakoľko také výdavky na školu mesačne nemá ani jeho staršia dcéra R., ktorá navštevuje 9. ročník základnej školy. Zároveň odvolateľ nesúhlasí ani s tým, že by úmyselne páchal tresnú činnosť zanedbania povinnej výživy. Prvostupňový súd nedostatočne prihliadol na vyživovaciu povinnosť voči maloletému V. ako aj na to, že je nezamestnaný. Matka maloletého V. je teraz nezamestnaná zo zdravotných dôvodov. Súd neprihliadol ani na skutočnosť, že matka maloletej býva v spoločnej domácnosti so svojim manželom, ktorý dosahuje príjem 700,- eur a toho času matka dostáva sociálne dávky, keďže je na materskej dovolenke.

K doručenému odvolaniu otca sa vyjadrila matka maloletej. Uviedla, že skutočnosti uvedené v odvolaní sú účelové a zavádzajúce, aby sa otec vyhol povinnosti prispievať na maloletú. Otec sa plateniu výživného vyhýba dobrovoľne o čom svedčí aj tá skutočnosť, že ak niekde pracoval, tak si riadne neplnil pracovné podmienky a za porušenie pracovnej disciplíny bol od všetkých zamestnávateľov prepustený. Pokiaľ ide o platenie výživného na iné deti otca, tak s týmto matka nemá nič spoločné, pretože sú to len ďalšie jeho povinnosti a účelové výhovorky, aby nemusel platiť na maloletú I.. Matka poukázala na to, že je momentálne na materskej dovolenke a jej manžel je od augusta 2014 dlhodobo práceneschopný, pretože bol operovaný na chrbticu. Maloletá navštevuje prvý ročník základnej školy, navštevovala školskú družinu a chodila na obedy, z týchto ju však matka odhlásila, nakoľko je na materskej dovolenke. Náklady vo výške 30,- eur predstavujú cestovné výdavky autobusom, občas autom a školské výdavky na učebnice, návštevy divadla, kina, výlety, múzea a na stravu a ošatenie zostáva matke 40,- eur mesačne. K vyjadreniu doložila fotokópie pokladničných dokladov o zaplatení výživného na maloletú za posledných 5 rokov, rozhodnutie o poberaní materského od 16.12.2014 a fotokópiu trestného rozkazu č. 3T 51/2014.

Kolízny opatrovník odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu matky sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 1 písm. a) v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) tak, že na úradnej tabuli oznámil čas a miesto verejného vyhlásenia rozsudku (§ 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu otca maloletej nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie podmienok na zníženie výživného, keď prvostupňový súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, pričom jeho výsledky náležite vyhodnotil a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. vyhotovené písomné odôvodnenie rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi.

V zmysle súdom prvého stupňa aplikovaného ustanovenia § 78 Zákona o rodine i v spojení s ustanovením § 163 ods. 1 O.s.p., dohody i súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery, resp. ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a trvanie dávok, pričom zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov. Hmotno-právnu podmienkou pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom je teda zmena pomerov, ktorá musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výšku výživného za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase

predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti pritom súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

Z vyššie citovaných ustanovení zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základné nároky dieťaťa, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného (ako sú napr. liečebné náklady). Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane dieťaťa je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať mu výživné a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

Dokazovaním vykonaným prvostupňovým súdom bolo nesporne preukázané, že v danom prípade nedošlo na strane otca maloletej k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje znížiť výšku doteraz stanoveného výživného.

Po posúdení súdom prvého stupňa zistených a preukázaných možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov maloletej s prihliadnutím na jej odôvodnené potreby, odvolací súd dospel k záveru, že výživné určené otcovi rozsudkom č.k. 7C/13/2009-70 zo dňa 02.12.2009, právoplatným dňa 09.12.2009 vo výške 70 Eur mesačne zodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom oboch rodičov maloletej, ako i odôvodneným potrebám maloletej a zohľadňuje i osobnú starostlivosť matky o maloletú.

Odvolaateľ nesúhlasí s tým, že by sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, pretože zamestnávateľ D. H. skončil pracovný pomer, nakoľko počas nočnej zmeny nebol výkonný ako si predstavoval jeho nadriadený. K uvedenej námietke odvolací súd uvádza, že z oznámenia spoločnosti D. H., a.s. zo dňa 18.09.2014 a priloženého potvrdenia o príjme vyplýva, že pracovný pomer s otcom trval od 04.03.2011 do 08.12.2011, pracovný pomer bol skončený na návrh zamestnávateľa z dôvodu opakovaných porušení pracovnej disciplíny, keď menovaný si neplnil pracovné povinnosti, mal slabý výkon, bolo nutné neustále ho upozorňovať, pracovnú disciplínu mal zlú, keď jeho priemerná čistá mesačná mzda za obdobie od 4/2011 do 11/2011 (t.j. pri plne odpracovaných mesiacoch) bola vo výške 629,58 eur. S poukazom na uvedené odvolacia námietka otca nie je dôvodná a správne prvostupňový súd vychádzal z predpokladu o vzdaní sa otca výhodnejšieho zamestnania bez dôležitého dôvodu.

Odvolaateľ v odvolaní dôvodil, že nevie z čoho pozostávajú výdavky na školu maloletej 30,- eur mesačne, ktoré uvádza matka a výška uvedených výdavkov je podľa otca nereálna. Prvostupňový súd konštatoval, že u maloletej prišlo k podstatnej zmene pomerov tým, že na rozdiel od obdobia v čase vyhlásenia skoršieho rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 7C/13/2009-70 zo dňa 02.12.2009 navštevuje prvý ročník základnej školy, pričom zároveň od poslednej úpravy uplynulo takmer päť rokov, z čoho vyplýva, že sa celkové náklady na maloletú zvýšili. Z uvedeného potom vyplýva, že prvostupňový súd výdavky na potreby maloletej považoval za bežné. Matka maloletej vo svojej výpovedi pred súdom okrem iného uviedla, že náklady na školu má maloletá asi 30,- eur mesačne, pričom na pojednávaní bol prítomný aj otec maloletej, ktorý uvedený výdavok nenamietal a nevyjadril sa k nemu. V prípade, že by otec maloletej výdavok na školu namietal, na strane matky bola povinnosť takýto výdavok preukázať. Napriek uvedenému je potrebné zohľadniť, že prvostupňový súd považuje výdavky na maloletú za bežné, zodpovedajúce veku maloletej a nie sú zvýšené ani výdavkami na školu 30 eur mesačne.

Ani ďalší odvolací dôvod, že prvostupňový súd nedostatočne prihliadol na vyživovaciu povinnosť voči maloletému V., nie je opodstatnený. Prvostupňový súd dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že na strane otca došlo k podstatnej zmene pomerov pribudnutím vyživovacej povinnosti, ale na druhej strane aj k zvýšeniu jeho potencionálneho príjmu. Nemožno preto konštatovať, že prvostupňový súd na podstatnú zmenu pomerov na strane otca spočívajúcu v pribudnutí vyživovacej povinnosti neprihliadol, avšak bol povinný zohľadniť aj zvýšenie potencionálneho príjmu otca, zmenu pomerov na strane matky a maloletej, pričom súhrnne nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia o výške výživného.

Vzhľadom na uvedené prvostupňový súd správne uzavrel, že zákonné podmienky pre zníženie výživného otca k maloletej aktuálne nie sú splnené, a preto bolo dôvodným jeho návrh na zníženie výživného zamietnuť. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, s použitím ust. § 219 O.s.p., ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté s použitím § 146 ods. 1 písm. a) v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p., s použitím ust. § 224 ods. 1 O.s.p., nakoľko v predmetnej veci bolo možné začať aj konanie bez návrhu.

Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.